ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 578 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 | ΠΑΤΡΑΙ Παρασκευὴ 14 Ἰουνίου 1946

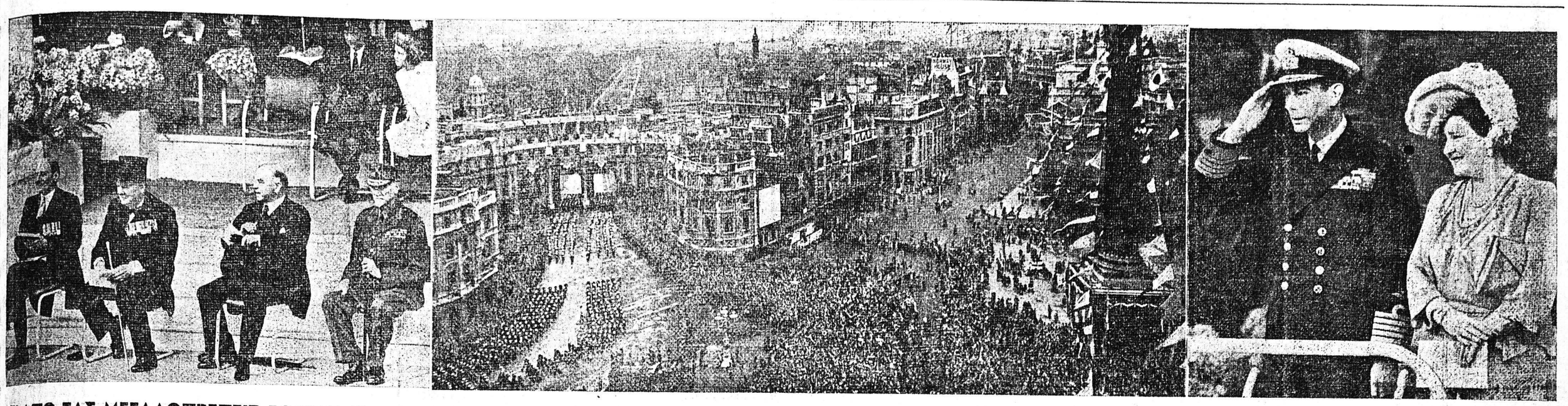

ΑΠΟ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ: ΕΞ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ: 1) Οἱ κ. κ. ΑΤΛΕΥ, ΤΣΩΡΤΣΙΛ, ΜΑΚΕΝΖΙ ΚΙΓΚ (ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ) ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΣΜΑΤΣ (ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ) ΚΑΘ' ΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΙΚΩΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΩΝ. 2) ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΤΡΑΦΑΛΓΚΑΡ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ ΤΗ ΠΑΡΕΛΑΣΕΩΣ 3) Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΧΑΙΡΕΤΟΥΝ ΤΑ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ

ΕΑΝ ΑΠΟΤΥΧΗ Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Ο κ. ΤΡΙΟΥΜΑΝ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ ΕΙΣ ΜΟΣΧΑΝ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΝ ΣΤΑΛΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώϋτερ κ. Κίγκ τηλεγραφεῖ, ὅτι οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Μεγάλης Βρετανίας, Ρωσσίας καὶ Γαλλίας θὰ συνέλθουν καὶ πάλιν τὸ Σάββατον ἐν Παρισίοις, ὅπως ἐπαναλάβουν τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν σύναψιν συμφωνίας ἐπὶ τῶν συνθηκῶν εἰρήνης μὲ τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ρουμανίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Φινλανδίαν. Ὅταν οἱ τέσσερες ὑπουργοὶ ἀνεχώρησαν ἐκ Παρισίων τὴν 17ην Μαΐου, κατόπιν συζητήσεων τριῶν ἑβδομάδων, ἀφῆκαν τοὺς τέσσαρας ἀναπληρωτάς των, οἱ ὁποῖοι ἔκτοτε καταβάλλουν μεγάλας προσπαθείας πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ ἐδάφους διὰ μίαν δευτέραν Διάσκεψιν. Ἀλλ' ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέρνς, ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέβιν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Σοβιὲτ κ. Μολότωφ καὶ ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπιντὼ θὰ εὕρουν πολὺ ὀλίγα βοηθήματα ἀπὸ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον οἱ τέσσερες ἀναπληρωταὶ ἠδυνήθησαν ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ἐπιτελέσουν.

****

55 ΘΕΜΑΤΑ

Ἐπὶ τῶν 55 θεμάτων τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἀναπληρωτῶν, οὐδὲ εἰς ἓν καὶ μόνον μέγα πρόβλημα ἐπῆλθε συμφωνία. Εἰς ἐλάχιστα μικρότερα ζητήματα ἐξευρέθη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον λύσις τεσ. Ἑπομένως, αἱ Τέσσαρες Μεγάλαι θὰ ἀρχίσουν καὶ πάλιν ἀκριβῶς ἀπὸ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἀφῆκαν ὅταν ἀνεχώρησαν ἐκ Παρισίων, ἐκτὸς ἂν ἐν τῷ μεταξὺ εἷς ἢ ἄλλος ἐκ τῶν ὑπουργῶν θὰ ἔχῃ λάβει δικαιοδοσίαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησίν του νὰ προβῇ εἰς ἐκχωρήσεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθη προηγουμένως νὰ πράξῃ.

****

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ

Τὰ κυριώτερα ζητήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἀπασχολήσουν τοὺς ὑπουργοὺς εἶναι τρία, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁ κ. Μολότωφ ἐπέμενεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιτευχθῇ συμφωνία πρὸ τοῦ συγκληθῇ Διάσκεψις εἰρήνης—τὸ τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων, τὸ τῶν ἰταλικῶν ἀποικιῶν καὶ τὸ τῆς διαθέσεως τῆς Τριεστίας καὶ τῆς ἐν Δωδεκανήσῳ χώρας τῆς Βενέτσια Τζούλια.

Οἱ Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἀναπληρωταὶ καθὼς καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν δεικνύουν σημεῖα ἀπαισιοδοξίας καὶ ἀπελπισίας, ὅσον ἀφορᾷ τὰς προβλέψεις διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν κατὰ τὰς ἐπικειμένας συνομιλίας. Χθὲς κατέστη ἀδύνατον νὰ ἐξευρεθῇ ἔδαφος συνεννοήσεως μὲ τὸν Ρῶσσον ἀναπληρωτὴν κ. Γκρούσεφ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν ὅλοι οἱ πάσοι καὶ οἱ ἀφεθέντες εἰς τὸ πέραν τῆς Τεργέστης ἔδαφος τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ δοθῇ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν, θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προτιμήσουν τὴν Ἰταλίαν, ἂν δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ περιέλθουν ὑπὸ τὴν Γιουγκοσλαυικὴν κυριαρχίαν. Τοῦτο ἀνάφέρεται ὡς ἡ τελευταία ἔνδειξις περὶ μὴ ὑπάρξεως κοινῶν ἐδεῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὰς συνθήκας εἰρήνης.

****

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Οἱ ἀναπληρωταὶ συνεφώνησαν ὅτι ἡ Διάσκεψις τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ἀρχίσῃ τὸ Σάββατον περὶ ὥραν 16ην. Πιστεύεται ὅτι τοῦτο αἴρει οἱασδήποτε ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Μολότωφ. Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπιντὼ θὰ προεδρεύσῃ τῆς πρώτης συνεδριάσεως καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Γαλλίαν μέχρις ὅτου σχηματισθῇ ἡ νέα Γαλλικὴ Κυβέρνησις.

****

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἴβνινγκ Νιοὺς» τηλεγραφεῖ ὅτι εἶνε ἐνδεχόμενον ὁ πρόεδρος Τρουμὰν νὰ μεταβῇ ἀεροπορικῶς εἰς Μόσχαν, διὰ μίαν ἐγκάρδιον συνομιλίαν μετὰ τοῦ Στάλιν ἐν ἢ περιπτώσει ἀποτύχῃ ἡ ἐν Παρισίοις συνερχομένη ἐκ νέου Διάσκεψις. Ὁ κ. Τρουμὰν, προσθέτει τὸ τηλεγράφημα, ἐπιθυμεῖ ζωηρῶς νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη μεταξὺ τῶν μεγάλων Δυνάμεων καὶ φρονεῖ, ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ καλύτερον διὰ προσωπικῆς συναντήσεως τοῦ μετὰ τοῦ Ρώσσου ἡγέτου.

Εἰς ἐν Ὑοκοχάμᾳ κύκλοι πιστεύουν, ὅτι, ἂν ἡ Διάσκεψις τῶν Παρισίων ἀποτύχῃ, οὐδεμία πλέον ἄλλη πρόκειται νὰ γίνῃ συνάντησις τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ "ΠΡΟΤΟΥ ΑΝΤΑΡΤΗ,,

Ο ΜΙΧΑΗΛΟΒΙΤΣ ΕΘΕΩΡΕΙ ΤΟΝ ΤΙΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΝ ΑΠΕΙΛΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ

ΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδιαιτ. ὑπηρ.).— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς δίκης τοῦ στρατηγοῦ Μιχαήλοβιτς, τοῦ «πρώτου ἀντάρτου» ὡς ἐχαρακτηρίσθη ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτόν του, μέλος τῆς παρ' αὐτῷ Βρετανικῆς ἀποστολῆς, ὁ λοχαγὸς Μ. Λῆς, ἔγραψε τὸ κατωτέρω ἐνδιαφέρον ἄρθρον:

«Ἐνθυμοῦμαι μίαν νύκτα τοῦ Μαΐου τοῦ 1944. Εὑρισκόμεθα εἰς ἕνα ὀρεινὸ χωρίον, περὶ τὰ 100 μίλλια νοτίως τοῦ Βελιγραδίου. Κοντὰ εἰς τὴν καλύβην, ποὺ μᾶς φιλοξενοῦσε, τὸ ραδιόφωνον μᾶς μετέδιδε τὰ νέα τοῦ Λονδίνου. Ὁ ὑπουργός, ὅπως ἠρέσκετο ὁ Μιχαήλοβιτς νὰ τὸν ἀποκαλοῦν, ἦτο μαζί μας. Καὶ αἴφνης ἡ φωνὴ τοῦ ἐκφωνητοῦ μᾶς ἐκτύπησε ἐσκεμμένα εἰς τὴν ψυχήν, ὅπως κτυπᾷ πάντα μία ἀπροσδόκητος θλιβερὰ ἀγγελία. Εἶχεν εἴπει: «Ἡ Βρετανικὴ ἀποστολή, παρὰ τῷ στρατηγῷ Μιχαήλοβιτς πρόκειται νὰ ἀποσυρθῇ. Ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἐξήγησε σήμερον, ὅτι, μὲ λύπην της, ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. λαμβάνει αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, διότι αἱ ὑπὸ τὸν Μιχαήλοβιτς μονάδες συνεργάσθησαν μὲ τὸν ἐχθρόν, διὰ νὰ πολεμήσουν τοὺς παρτιζάνους τοῦ Τίτο...» Κανεὶς μας δὲν ὠμίλησεν. Ὁ Μιχαήλοβιτς ἐσηκώθηκε μὲ ἠρεμίαν, ἀπόλυτος κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του, καὶ ἔκλεισε τὸ ραδιόφωνον. Καὶ διακόπτων τὴν πένθιμον σιωπήν, τὴν ὁποίαν καθιστοῦσε καταθλιπτικωτέραν ἡ νεκρικὴ γαλήνη τῆς νύκτας μὲ πόνον πληγείσης ἀξιοπρεπείας μᾶς εἶπε χωρὶς ρητορικὰς περιστροφάς:

«Ἡ ἀπόφασις, κύριοι, δὲν εἶνε ἰδικόν σας σφάλμα. Θὰ κάμω παν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ, διὰ νὰ φύγετε ἀσφαλῶς. Ἴσως νὰ συναντηθῶμεν καὶ πάλιν, ὑπὸ εὐτυχεστέρας περιστάσεις, μετὰ τὸν πόλεμον. Θὰ εἶσθε πάντοτε εὐπρόσδεκτοι ἐδῶ».

Οὐδεὶς ἀπήντησεν. Ἡ συγκίνησις μᾶς ἔβνιγε τὴν φωνήν. Εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς εὐγενοῦς χειρονομίας ἑνὸς γενναίου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶχε χάσει τὰ πάντα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειάν του. Ἤδη ὁ στρατηγὸς διακόπτεται. Τὸ κατη-

Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα

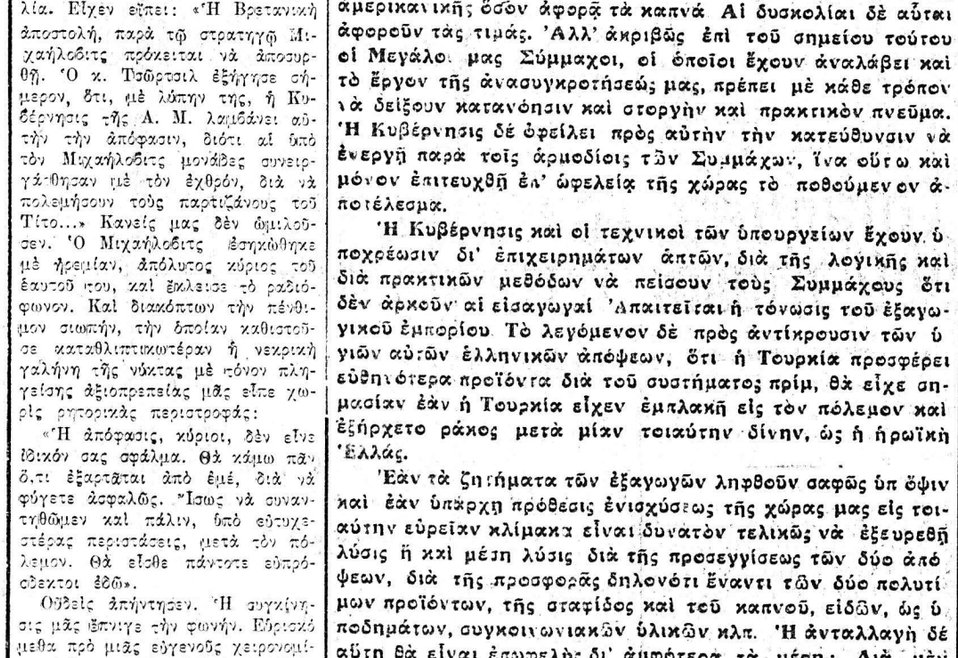

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΖΕΡΣΕΥ, ΜΕ ΤΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΙΚΩΝ ΕΘΝΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΞΕΧΟΥΣΑΝ ΘΕΣΙΝ (ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ) ΕΧΕΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΓΙΑΝΣΙΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΤΟΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΑ ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ Η ΣΤΑΦΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία.

Τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τοὺς ἐνταῦθα ἁρμοδίους κύκλους ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν βοήθειαν τὴν παρεχομένην ὑπὸ τῶν Συμμάχων, ἐμφανίζεται τελευταίως ὑπὸ μορφὴν τὴν ὁποίαν δέον νὰ ἐξετάσῃ τις ἐπισταμένως Ὑπὸ τῶν δυναμένων νὰ ἔχουν ἔγκυρον γνώμην οἰκονομικῶν κύκλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ πρόσωπα τὰ ὁποῖα διαπνέονται περισσότερον ἀπὸ πρακτικὸν πνεῦμα, τονίζεται μετ' ἐπιμονῆς ὅτι ἡ ὡς ἄνω βοήθεια τῶν Συμμάχων, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς θετικὴν καὶ ἐπὶ σταθερῶν βάσεων ἀνάρρωσιν καὶ εἰς πραγματικὴν ἀνασυγκρότησιν θὰ πρέπει νὰ στραφῇ πρὸς θετικὰ σημεῖα, προσηρμοσμένα ἄλλωστε πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα (ἀναγκῶν καὶ νοοτροπίας λαοῦ κλπ.) Καὶ ὡς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐφοδίων. Αὐτὴ πρέπει νὰ ἀφορᾷ ὡρισμένα εἴδη: ὡς σῖτον, δημητριακὰ καὶ μηχανήματα κεφαλαιώδους σημασίας. Θὰ ἦτο δὲ προτιμότερον νὰ περιορισθοῦν ἢ καὶ νὰ σταματήσουν αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν διαφόρων κονσερβῶν, προκειμένου νὰ ἐνισχυθοῦν ἄλλαι εἰσαγωγαὶ εἰδῶν, τὰ ὁποῖα προσαρμόζονται πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἔχομεν ἄτειρα παραδείγματα καθ' ἃ καὶ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ εἰς τὴν ὑπαιθρον, δὲν καταναλίσκονται ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἰδίᾳ τοὺς θερινοὺς μῆνας αἱ κονσέρβαι. Εἶναι δηλαδὴ ἕνα εἶδος τὸ ὁποῖον δὲν ἐξοδεύεται μὲ ἄνεσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ νὰ συλλογίζεται κανεὶς τί δαπάναι ἀπαιτοῦνται μεταφορᾶς κλπ. εἰς τὴν χώραν μας.

Ἀντὶ τῆς παροχῆς λοιπὸν τοιούτων βοηθημάτων θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένον, παραλλήλως πρὸς τὰς εἰσαγωγὰς σίτου καὶ ἄλλων ζωτικῶν ἐφοδίων νὰ παρείχετο πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὸ μέσον τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἐξαγωγῶν της. Μόνον διὰ τῆς ἀθρόας ἐξαγωγῆς καπνοῦ καὶ σταφίδος θὰ ἐνισχυθῇ θετικῶς καὶ θὰ ἐξυγιανθῇ ἡ ὅλη οἰκονομία τῆς χώρας καὶ ἐπὶ θετικῶν καὶ μονίμων βάσεων. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ οἱ προβάλλοντες τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ὑφίστανται δυσκολίαι προσεγγέσως τῆς ἀγγλικῆς ἀγορᾶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν σταρίδα καὶ τῆς ἀμερικανικῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰ καπνά Αἱ δυσκολίαι δὲ αὗται ἀφορεῦν τὰς τιμάς. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου οἱ Μεγάλοι μας Σύμμαχοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀναλάβει καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεώς μας, πρέπει μὲ κάθε τρόπον νὰ δείξουν κατανόησιν καὶ στοργὴν καὶ πρακτικὸν πνεῦμα. Ἡ Κυβέρνησις δὲ ὀφείλει πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν νὰ ἐνεργῇ παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις τῶν Συμμάχων, ἵνα οὕτω καὶ μόνον ἐπιτευχθῇ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς χώρας τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ τεχνικοὶ τῶν ὑπουργείων ἔχουν ὑποχρέωσιν δι' ἐπιχειρημάτων ἀπτῶν, διὰ τῆς λογικῆς καὶ διὰ πρακτικῶν μεθόδων νὰ πείσουν τοὺς Συμμάχους ὅτι δὲν ἀρκοῦν αἱ εἰσαγωγαὶ Ἀπαιτεῖται ἡ τόνωσις τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου. Τὸ λεγόμενον δὲ πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν ὑγιῶν αὐτῶν ἑλληνικῶν ἀπόψεων, ὅτι ἡ Τουρκία προσφέρει εὐθηνότερα προϊόντα διὰ τοῦ συστήματος πρίμ, θὰ εἶχε σημασίαν ἐὰν ἡ Τουρκία εἶχεν ἐμπλακῆ εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἐξήρχετο ράκος μετὰ μίαν τοιαύτην δίνην, ὡς ἡ ἡρωϊκὴ Ἑλλάς.

Ἐὰν τὰ ζητήματα τῶν ἐξαγωγῶν ληφθοῦν σαφῶς ὑπ ὄψιν καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ πρόθεσις ἐνισχύσεως τῆς χώρας μας εἰς τοιαύτην εὐρεῖαν κλίμακα εἶναι δυνατὸν τελικῶς νὰ ἐξευρεθῇ λύσις ἢ καὶ μέση λύσις διὰ τῆς προσεγγίσεως τῶν δύο ἀπόψεων, διὰ τῆς προσφορᾶς δηλονότι ἔναντι τῶν δύο πολυτίμων προϊόντων, τῆς σταφίδος καὶ τοῦ καπνοῦ, εἰδῶν, ὡς ὑποδημάτων, συγκοινωνιακῶν ὑλικῶν κλπ. Ἡ ἀνταλλαγὴ δέ αὕτη θὰ εἶναι ἐπωφελὴς δι' ἀμφότερα τὰ μέρη: Διὰ μὲν τοὺς ξένους διότι τὸ προϊόν μας θὰ παρασχεθῇ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἀνταλλαγῆς εὐθηνόν, διὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα, διότι ἡ κατανάλωσις θὰ ἀνακουφίσῃ τὰς ἀμέσους ἀνάγκας της

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως καὶ ἰδίως τὴν ἐπιχήν αὐτὴν μὲ τὸν διαρκῶς ἐντεινόμενον κατεῶνα, εἶναι τόσον σοβαρὸν διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, ὥστε γεννᾷ αὐτόχρημα ἀπογοητευτικὰς σκέψεις ἡ μακαριότης, τὴν ὁποίαν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιδεικνύει ὁ Δῆμος. Διότι χωρὶς διάθεσιν διοικήσεως τῆς πραγματικότητος πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡ εἰκὼν τῆς πόλεως, μάλιστα δὲ εἰς ὡρισμένας κεντρικὰς ἀρτηρίας της, εἶναι εἰκὼν θλιβερὰ ἀπὸ ἀπόψεως καθαριότητος. Ζητοῦμεν συγγνώμην, διὰ τὴν λέξιν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὴν ἀποφύγωμεν: Ὁ χαρακτηρισμὸς κοπρῶν ἀποδίδει τὴν κυριολεξίαν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ χωρίσῃ κανεὶς μερικὰς ὀδοὺς χωρὶς νὰ φράξῃ τοὺς ρώθωνας. Σωροὶ ἀπορριμμάτων, καὶ παντοειδεῖς ἀκαθαρσίαι δημιουργοῦν ἑστίας νοσογόνους. Καὶ δὲν ἀδικοῦμεν τὸν κ. Δήμαρχον διὰ τὰ «ἀνθυλλία» του, ἀλλὰ θὰ εἴχομεν τὴν ἀπαίτησιν πρὸ αὐτῶν νὰ φροντεῖ διὰ τὴν καθαριότητα. Χρειάζεται ἀρόγραμμα ἀποτελεσματικὸν καὶ μέτρα δραστικά. Χρειάζεται ὀργάνωσις συνεργείων καθαριότητος. Χρειάζεται νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν Οὔνρα νὰ μᾶς βοηθήσῃ. Χρειάζεται ἀπολύμανσις καὶ ἀποκαθαρσις ὅλων τῶν πεζοδρομίων ἀπὸ τὰς γνωστὰς ἀπρεπείας τοῦ Ρωμηοῦ. Καὶ ὅταν ὅλα αὐτὰ γίνουν, τότε βεβαίως θὰ ἔχῃ ἡ ἔκκλησις ὑπὲρ τῶν «ἀνθυλλίων» μεγίστην ἀξίαν.

*

Μολονότι ἡ διεύθυνσις τῆς Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας ἔχει, ἀπὸ καιροῦ, εἰς χεῖρας της καὶ τὴν σχετικὴν ἐγκρισιν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, ἐν τούτοις δὲν ἀποφασίζει ἀκόμη νὰ δώσῃ ἐντολήν, ὅπως τοποθετηθῇ τηλέφωνον εἰς τὸν ἐν Ἀρῃ ἀστυνομικὸν σταθμόν. Καὶ ἔτσι δημιουργεῖται ἡ ἐντελῶς ἀτυνήθης καὶ κάπως περίεργος περίπτωσις νὰ ὑπάρχῃ ἀστυνομία χωρὶς αὐτὴ νὰ διαθέτῃ τηλέφωνον. Νομίζομεν, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ καθυστερήσῃ περισσότερον ὁ τερματισμὸς αὐτῆς τῆς ἀκραιμόνητος. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι ἐλλείπουν οἱ τηλεφωνικοὶ στύλοι, ἔχομεν νὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι ὡς συνέβη καὶ μὲ τὸ ἐν Ἀρῃ σχολεῖον χωροφυλακῆς, δύναται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν τὰ πράγματα δι' ἐναερίου συνδέσεως. Σημειωτέον ὅτι ἡ τοποθέτησις τηλεφώνου εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιοχήν. Ἀναμένομεν λοιπὸν ἄμεσον τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος.

*

Λάθος τυπογραφικὸν εἰς τὴν χθὲς δημοσιευθεῖσαν ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ζήτησιν τῆς σταφίδος. Παρουσιάζεται ἡ Σουηδία ὅτι ἠγόρασε προπολεμικῶς 50 χιλ. τόννους σταφίδος καὶ ὅτι ἤδη ἀπερρόφησε περίπου 400 χιλ. τόννους! Πρόκειται φυσικὰ περὶ 50 τόννων καὶ περὶ 400 τόννων. Ἡ τυπογραφικὴ ἀδελφία ἦτο προφανής, δεδομένου ὅτι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ σταφίδος δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 500 χιλ. τόννους περίπου, ἐν συνεχείᾳ δὲ τῆς ἀνταποκρίσεως ἀνεφέρετο ὅτι ἡ ἐτησία παραγωγὴ τῆς Ἀμερικῆς εἶναι 300 χιλ. τόννοι περίπου!

ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΠΛΟΙΟΝ ΕΒΑΝΗΘΗ ΥΠΟ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΕΠΑΚΤΙΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 6ην Ἰουνίου τὸ Τουρκικὸν πετρελαιοκίνητον «Ἴντσε» διερχόμενον διὰ τοῦ στενοῦ Κερκύρας καὶ Ἀλβανίας ἐβλήθη κατ' ἐπανάληψιν ἀνεπιτυχῶς ὑπὸ τῶν ἐπακτίων Ἀλβανικῶν πυροβολείων μεγάλου διαμετρήματος. Τὸ σκάφος ἔφερεν εὐκρινῶς τὴν Τουρκικὴν σημαίαν.

Σχετικῶς ἔλαβε γνῶσιν ὁ ἐνταῦθα Τοῦρκος πρεσβευτής, ὁ ὁποῖος ἐνημέρωσε τὴν Κυβέρνησίν του. Κατ' ὑπαρχούσας πληροφορίας ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς ἔντονον διάβημα εἰς τὰ Τίρανα.

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

Η ΘΥΕΛΛΑ

(Πρωτότυπο μυθιστόρημα)

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ**

ΜΕΡΟΣ Α'

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

Η ΑΣΠΡΗ ΚΟΥΡΣΑ

Στὸ μαγαζί, μπροστὰ στὸ Στάδιο, ποδὸς καρέκλες γιὰ καφέδες καὶ πίσω, γιὰ τὰ λιΐκὰ ζευγάρια, καμαράκια βρώμικα καὶ σκοτεινά, τὸ χλωμό, μακρόμυτρο ἀγόρι πρόρμενε τὴ Λένα μὲ κρυφὴ ταραχή. Δὲν τῆς ἀπόδειξε τίποτα, ὅταν τὴν εἶδε νὰ φτάνῃ διάστικτη καὶ χαρούμενη, μὲ μιὰ σάρπα, π' ἀνέμιζε. Τῆς πρόσφερε κάτι:

—Ἐπίρεις — τοῦ εἶπε, σὲ λίγο, σιγὰ — κανένας δὲ φυλάει τὴ Γερμανικὴ σημαία στὴν Ἀκρόπολη!

Τὴν κοίταξε παράξενα:

—Ἔμεις τὸ ἐξακριβώσαμε χτές, τὸ βραδάκι — τῆς ἀποκρίθηκε, δίνοντας μὲ τὸ ὄφος του στὰ λόγια του κάποια σημασία — ἐτὸ ὅμως πού τὸ ξαίρεις;

—Ἀνέβηκα στὴν Ἀκρόπολη, ἄμα χωρίσαμε.

—Ἔκανες κάτι — τῆς παρατήρησε, μ' ἀέρα προϊσταμένου — πού ἴσως δὲν ἤτανε σωστό... Τώρα, πού ἀνήκεις σ' ἐμᾶς, πρέπει νὰ προσέχῃς περισσότερο... Καὶ κάτι ἄλλο — πρόσθεσε, ἀλλάζοντας τόνο — μοῦκανε κάποια ἐντύπωση... Δὲ μὲ ρώτησες ὡς τὰ τώρα τί σημαίνουν τὰ κεφαλαῖα γράμματα πού εἶναι τὸ ἐμβλημά μας!..

—Ὅταν ξαίρω τὸ σκοπό — εἶπε ἡ Λένα — τ' ἄλλα περισσεύουν.

—Ὄχι, δὲν εἶν' ἔτσι!... Πρέπει νὰ τὰ μάθῃς κι' αὐτά...

Κι' ἀφοῦ τῆς ἐξήγησε, μὲ λίγα λόγια, τῆς εἶπε σχεδὸν προσταχτικά:

—Τώρα πᾶμε!

Ἡ Λένα τὸν κοίταζε, ξαφνιασμένη:

—Δὲν εἶναι μακρυά — τῆ βεβαίωσε — εἶναι ἀνάγκη νὰ ἰδῆς κάτι ποὺ σ' ἐνδιαφέρει...

Τὸν ἀκολούθησε. Χάθηκαν στὸ λαβύρινθο, στὰ βασανισμένα δρομάκια τῆς Πλάκας, σταθήκαν σὲ μιὰ μεγάλη αὐλόπορτα, ποὺ τὴν ἴσκιωνε πελώριος, λουλουδισμένος σολωμός μὲ μῶβ μπουκέτα. Τὸ ἀγόρι κτύπησε, τοῦ ἄνοιξαν. Προχώρησαν στὸ βάθος, σ' ἕνα μεγαλοῦτσικο παλιὸ γκαράζ, ποὺ φαινόταν ἀπὸ καιρὸ παραμελημένο. Λάστιχα ξεκοιλιασμένα κι' ἄχρηστα κρέμονταν στὸν ἕνα τοῖχο, κομματιασμένες σαμπρέλες στὸ τσιμεντένιο πάτωμα, κλειδιὰ κι' ἐργαλεῖα σκόρπια καὶ σκουριασμένα. Τάντες στραβωμένες, μιὰ τρόμπα προτζίνη, ἕνας βαρὺς γρύλος φορτηγοῦ, ἕνας πάγγος μὲ μέγγενη, μὲ κομμάτια σύρματα, σιδεράκια, παλιὰ μπουζί καὶ τενεκέδες ἄδειοι ἀπὸ βενζίνα, ἄταχτα ριγμένοι, ἐδῶ κι' ἐκεῖ.

Στὴ μέση ἀπ' ὅλα ὅμως ἀστραφτε, σὰν κάτι ἀνυπόμονο, μὲ φυτερὴ μουσοῦδα καὶ καπούλια μακρυά, μιὰ στενόμακρη κούρσα, κάταπρη. Ἕνας νέος μὲ μπλούζα μπλὲ το